

Nr 181

Av herr **Ståhl**, om viss ändring i folkbokföringsförordningen.

Proceduren med namngivning av barn har under senare år, närmast genom folkbokföringsreformen och den fria utträdesrätten ur statskyrkan, blivit mer komplicerad än tidigare. Numera stadgas, att barnets namn av föräldrarna skall anmälas till pastor senast sex veckor efter barnets födelse. Pastorsämbetet är i sin tur skyldigt att avisera namnet till länsbyrån för folkbokföringen, där namnet stansas in på en plåt. Avtryckskort sändes sedan från länsbyrån till bl. a. pastorsämbetet och mantalsskrivningsföretagaren. Vidare skall barnets namn anmälas till barnavårdsnämnden och sjukkassan samt före sju års ålder till skolmyndigheterna.

Sedan gammalt kvarstår dessutom den ordningen att vid dop i svenska kyrkans ordning ytterligare namn utöver de inom sex veckor efter födelsen anmälda kan tilläggas barnet. Detta är emellertid icke möjligt beträffande barn som döpes i annan ordning, t. ex. inom ett frikyrkosamfund eller som icke döpes alls. Då barndop numera ofta uppskjutes en icke oväsentlig tid, inträder i händelse att nya namn tillfogas ett ej obetydligt dubbelarbete. Därtill kommer olägenheten av de ovannämnda olika betingelserna vid namngivningen beroende på den ordning som föräldrarna väljer för barnets dop. Stundom inträffar, att föräldrarna är obeslutsamma beträffande namngivningen, varför de nöjer sig med att anmäla endast ett namn inom den föreskrivna tiden av sex veckor för att sedan tillägga ytterligare namn vid dopet, när detta sedermera kommer att äga rum. Särskilt under krigsåren, då man behövde personkort snarast möjligt efter födelsen var detta tillvägagångssätt vanligt.

På den tiden, då dopet i regel ägde rum relativt snart efter barnets födelse, och då det icke förelåg samma invecklade anmälningsförfarande till olika myndigheter som genomförts i den nya folkbokföringsförordningen, innebär rätten att tillägga namn vid dop knappast några komplikationer. Nu är emellertid förhållandet ett annat.

Därtill kommer såsom ovan påpekats, att den extra namngivningen är bunden till dop i svenska kyrkans ordning, vilket särskilt efter den nya religionsfrihetslagens tillkomst framstår såsom en inkonsekvens. Det finns exempel på att namn tillagts vid dop inom annat samfund, namn, som sedan av pastorsämbetet icke kunnat lagligen införas. Sådant väcker naturligtvis irritation, särskilt som både vederbörande samfundspastor och föräldrarna varit av den bestämda uppfattningen, att nya namn finge tilläggas vid alla dop, oberoende av den ordning i vilken de skett.

Likformiga bestämmelser torde sålunda ur synpunkten av såväl lämplighet som principiell likställdhet få sägas vara påkallade.

Under åberopande av vad som här anförts får jag föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära sådan ändring av folkbokföringsförordningen att nyfödda barns samtliga förnamn skall anmälas till pastorsämbete senast sex veckor efter barnets födelse.

Stockholm den 24 januari 1956

Manne Ståhl
